

Zbierka duchovných posolstiev z roku 1969: Metóda seba kultivácie a duchovného praktikovania
Tí, ktorí nastaví svoju myseľ na duchovné praktikovanie a vynaložia všetko úsilie na dosiahnutie vyslobodenia, skôr či neskôr dosiahnu svoj cieľ.
Ide len o to, že ľudia to často robia len kvôli vonkajšiemu vzhľadu. Spoločne s duchovným praktikovaním túžia aj po spoločenskom postavení, sláve a bohatstve. To sú zlé karma (odplaty), ktoré ich strhávajú do cyklu znovuzrodenia. Šťastia a nešťastia, radosť a smútok v tomto súčasnom živote nie sú len kvôli karmickým následkom tohto života ale tiež kvôli dlhom z predchádzajúceho života. Duchovný praktikujúci, ktorý si želá dosiahnuť vyslobodenie, sa musí zdokonaľovať vo všetkých aspektoch, aby splatil staré dlhy a nevytváral nové. Musí tiež vytvoriť veľa zásluh pre budúci život. Duchovní praktikujúci často zažívajú prekážky na duchovnej ceste, ako sú fyzické ťažkosti, pohromy, chorľavejúci členovia rodiny, chudobu. „Počas choroby niektorí nie sú schopní dodržiavať vegetariánsku stravu, pretože lekári im povedia,, aby dodržiavali životosprávu,

ktorá nie je vegetariánska...
To sú prekážky na duchovnej ceste. Avšak nie všetci duchovní praktikujúci zažívajú také nešťastné situácie. Podľa svojho chápania, ľudia ich označujú za nešťastie či šťastie v tomto svete. Presnejšie, všetko, čo sa nám stane, nevyriešená zlá karma (odplata) vytvorená v našich minulých životoch. Teda už od začiatku by si duchovný praktikujúci mal pamätať nasledujúce štyri body na vytvorenie priaznivých podmienok pre jeho duchovné snaženie:
Obet'
Duch obetovania sa znamená ponúknuť všetko, čo náleží nám, pre úžitok ostatných. Obetujeme sa od malých vecí až po tie veľké. Napríklad obetujeme svoje pôžitkárstvo v alkohole a mäse, aby sme predišli ubližovaniu zvieratám, ktoré sú v ohrození života. Vzdáme sa trpkých slov, ktoré ľuďom prinášajú bolesť a hanbu počas sporov v názoroch a v hneve. Nezúčastňujeme sa súdnych procesov proti ostatným, ktoré spôsobujú krach kvôli nášmu osobnému záujmu. Obetujeme všetky sebecké potešenia a mánotratný prepych,

aby sme pomohli ľuďom bez domova a núdznym. Mat' cnosť obetovania znamená, že sme vytvorili dobrú karmu (odplatu), ktorá pomáha vymazať zlú karmu (odplatu) z predchádzajúcich životov. Zakaždým, keď sa obetujeme, je tam hranica v ktorej bojujeme medzi sebeckosťou a nesebeckosťou, ale musíme sa usilovať, aby sme to prekonalí a budeme požehnaní vnútorným mierom a osvietením. Služiť iným Služiť iným neznamená slúžiť len vo fyzickom zmysle ale skôr v duchovnom zmysle v medziach seba spoznania a odpustenia. To znamená, že sa pokúsime nájsť všetky možné spôsoby, využijeme všetky príležitosti, aby sme vysvetlili duchovné učenie a morálne hodnoty, aby sme prebudili ľudí smerom k ceste Pravdy. Služba ostatným nerozlišuje farbu kože ani rasu. Všetky bytosti pochádzajú z rovnakého zdroja, všetky sú stvorené Bohom. Služba ostatným tiež zvýši duchovné zásluhy. Dobročinnosť Koncept charity tu znamená priniesť naše činy, reč a morálne princípy do praxe každodenného života. Zaoberať sa ostatnými

spôsobom, ktorý skutočne odráža láskavosť, úctu, lojalitu, bezúhonnosť a spravodlivosť. Konat' dobročinnosť v každom ohľade každodenného života. Slúžiť ostatným znamená slúžiť sebe, pomáhať ostatným znamená pomáhať sebe. Konat' dobročinnosť tiež vytvára duchovné zásluhy a vytvára svetlý morálny príklad pre ostatných, povzbudzuje ich robiť to isté. Upevnenie postavenia sa nevzťahuje na upevnenie postavenia v tomto prchavom svete. Zahŕňa to všetky tri oblasti zmienené predtým: obetovanie sa, služba iným a dobročinnosť. Vykonávame ich bez ega, bez lakomosti, hnevu, dôvodu a bez toho, aby sme chceli niečo späť. Robíme všetky dobré skutky. Čím viac dobrých skutkov robíme, tým viac by sme mali byť pokorní, a odmietat' svetskú chválu. Upevnenie nášho postavenia neznamená, že túžime stať sa svätcami alebo Budhom pretože to príde prirodzene. Znamená to, že si želáme len pomáhať s Božou prácou, aby sme slúžili Božej vôli s čistým srdcom a bez zámeru, a predsa Božská hodnosť je ochotne udelená ľuďom, ktorí si to zaslúžia. Rád by som vám ešte raz pripomenul: Nebojte sa, že

vaše duchovné praktikovanie nevyústi k dosiahnutiu Tao alebo k dosiahnutiu postavenia svätcov a Budhovstva, ale bojte sa iba toho, že vaša cnosť a zásluhy nie sú hodné týchto duchovných postavení. Pravé učenie o veľkom dopravnom prostriedku: Meditácia sa samádhi To, čo duchovní praktikujúci potrebujú najviac, je meditácia, aby pochopili majestátnu Pravdu Stvoriteľa. Okrem toho, keď sa narodí ako ľudská bytosť, človek potrebuje spoznať pôvod ľudstva, ako napríklad, odkiaľ ľudstvo pochádza? Prečo ľudia existujú? Prečo sme neustále zamotaní do cyklu znovuzrodenia? Prečo vstupujeme do tohto sveta utrpenia, aby znášali život zaťažený starosťami, ťažkosťami, smútkom a zármutkom? Ak sa spýtame sami seba len na tie veci a vynaložíme všetko úsilie, aby sme došli na koniec tejto záležitosti, aby sme si uvedomili Pravdu, potom tá metóda sa nazýva „meditácia“. Bez meditácie, ako môžete aktivovať svoju múdrosť, aby ste pochopili tú tajomnú božskú vedu? Aby ste meditovali, musíte sa najskôr sústrediť na nejaký vznešený koncept, potom hlboko rozjímať o tej vznešenej myšlienke a múdrosť automaticky príde.

V tom čase sa Pravda zjaví jasne. Nebo už udelilo ľudstvu špeciálnu božskú esenciu od okamihu, kedy sa prevtelili do tohto sveta. Ľudia si musia prepožičať fyzické telo, aby zažili všetky Pozemské aspekty, aby sa postupne stali viac osvietenými a neustále postupovali na duchovnej ceste. Je pravda, že svet je plný utrpenia, ale tento svet je škola pre všetky stvorenia. Je to kvôli tejto škole, že všetky bytosti sa stávajú múdrejšími a vznešenejšími. Ako ľudské bytosti sa potrebujeme učiť, aby sme rozvíjali svoju inteligenciu, aby sme odlišili dobré od zlého, aby sme pochopili rozdiel medzi správnym a nesprávnym, aby sme sa vyhli vytváraniu hriechov. Všetky veci, ktoré sa dejú pred vašimi očami, sú dobré a užitočné lekcie pre nás, či už sú dobré alebo zlé, radostné alebo bolestné. Všetko vznešené, dobré a čisté, by sme mali využiť ako príklad, aby sme vytrénovali sami seba. Na všetko zlé, nečestné a kruté by sme mali nazerať ako na zrkadlo, aby sme premýšľali a zmenili náš charakter. Nič v tomto svete nie je nepotrebné. Či je to užitočné alebo nie, záleží na našom poznaní

toho, ako to vyučiť.
Aj keď
duchovný praktikujúci
neštuduje históriu,
ani literárne knihy,
aj tak dokáže
úplne rozumieť
Pravde o živote.
To vďaka meditácii
sa jeho múdrosť rozvíja
a pomáha jeho duši vidieť
a chápať veci rýchlejšie.
Preto dokonca aj bez
študovania kníh
si človek môže uvedomiť
veci automaticky.
Preto to, čo duchovní
praktikujúci potrebujú
najviac, je meditácia,
aby porozumeli
prirodzenému rozvíjaniu sa
Stvorenia,
aby úplne pochopili
podstatu ničoty
a potom si uvedomili,
že život je len iluzórny sen.
Všetky veci,
ktoré existujú na Zemi,
sa musia čoskoro rozpadnúť
a zmeniť, presne ako
rozplývajúca sa hmla
a víriace oblaky; preto
život nie je nikdy trvalý.
Uvedomujúc si to,
ľudské bytosti
zdokonalia svoju myseľ,
rozhodnuté odpútať sa
od tejto falošnej ríše,
aby hľadali Pravdu,
aby mohli uniknúť
zo sveta utrpenia.
Aby ale bola meditácia
plodná, musíme sa snažiť
vstúpiť do samádhi.
Samádhi má pomôcť myslí
upokojiť sa, vidieť
a napraviť nás,
zbaviť naše telo
zakorenenej choroby

a vyhubiť sedem emócií
a šesť túžob, ktoré nás
vyrušujú dňom i nocou.
Potom udržiavame
svoju myseľ koncentrovanú,
nedovolíme jej rozmýšľať
o nezmyselných a zlých
veciach. Musíme sa usilovať
pokračovať v praktikovaní
až kým naše myšlienky
nie sú čisté a vznešené
a musíme navždy
živiť ten ideál.
Nedovoliť vonkajším veciam,
aby sa vkradli a vytvorili
chaos v našom srdci.
Keď dosiahneme ten bod,
obrátime svoju pozornosť
dovnútra, aby sme videli,
ale je to akoby sme nevideli,
počujeme,
ale je to akoby sme nepočuli,
vieme,
ale je to akoby sme nevedeli.
Nezaoberáme sa žiadnou
svetskou záležitosťou.
Ak dosiahnete
tento stav samádhi,
vaša meditácia prinesie
mimoriadne skvelé výsledky,
pretože zakaždým, keď sa
posadíte, aby ste rozjímalí
o nejakej záležitosti,
všetky orgány vo vašom tele
sa postupne upokoja
a tak môžete
načúvať Pravému učeniu.
Prednáška
o ochrane dharmy
v Božskom chráme –
Dosiahnutie osvietenia
Od počiatku času
Boh už ustanovil
Pravý Zákon –
Večnú a Božskú Cestu –
aby ju ľudské bytosti mohli
nasledovať a postupovať
k hodnotiam božstva,
svätca, nebeskej bytosti

a Budhu.
Ak postupujeme,
dosiahneme
konečné osvietenie.
A ak klesáme,
upadneme do hodnosti
diablov.
Všetky náboženstvá
ustanovili množstvo
prikázaní,
ale múdrych je málo,
zatiaľ čo nevedomí
sú mnohí,
takže tieto prikázania
nemožno uskutočniť úplne.
Avšak Pravých Božích
Zákonov nie je veľa,
hlavne „láska“, aby to
mohol praktikovať každý,
bez ohľadu na svoje
spoločenské postavenie.
Aj malé druhy –
termity, včely, mravce –
všetky vedia dodržiavať
zákon lásky a harmónie,
čo má za následok
skupinu, ktorá je jednotná,
kde si navzájom pomáhajú,
vytvárajú poriadne domy.
To je najrýchlejšia cesta
vývoja pre zvieratá.
Čo sa týka rodiny,
sú tam otcovia a deti,
manželia a ženy,
súrodenci, pokračujúc ďalej
do spoločenských komunít
a k spoluobčanom.
Všetko kvôli zákonu lásky,
aby všetci spoločne
existovali mierumilovne
a v prosperite.
Ak sa neriadime týmto
Pravým Zákonom,
nie sme hodní
byť ľudskou bytosťou.
Nielenže sa nemôžeme
vyvinúť do Večnej
a Božskej ríše
ale naopak

vytvárame konkurenčnú
a pomstychtivú arénu,
ktorá spôsobuje, že sa láska
znehodnocuje na banálne
spory, ktoré prinášajú
zlé karmické následky.
Božia láska k ľudstvu
je bezhraničná,
nezmerateľná
a neopísateľná.
Napríklad v rodine,
keď rodičia vidia svoje deti
v chudobe alebo biede,
potom vieme,
ako veľmi rodičia
milujú svoje deti.
A v tomto svete
všetko od hmoty,
cez rastliny, zvieratá,
až po ľudské bytosti,
sú deti Stvoriteľa,
potom viete, aká
nesmierna a nekonečná
je Božia láska.
Rozsah bolesti a utrpenia,
ktoré cítiace bytosti
znášajú tu,
je rovná mukám,
ktoré vytrpí Boh.
Boh ustanovil
Pravý Zákon Lásky
a Boh ma prinútil, aby som
ho najskôr uviedol do praxe,
teda som povedal:
„trpím vašou bolesťou
ešte skôr, než bedákate,
prelievam za vás slzy
ešte skôr, než plačete.“
V deň, keď sa celé ľudstvo
Deň, kedy sa celé ľudstvo
naučí milovať
správnym spôsobom,
je deň, kedy uniknú utrpeniu.
Záverom, ľudské bytosti
a všetky stvorenia sa vyvíjajú
cez Zákon Lásky
do hodností božstva, svätca,
nebeskej bytosti, Budhu,
aby sa stali jedno s Bohom.

To sa nazýva
dosiahnutie osvietenia.
Takto som povedal:
„Láska je kľúčom
k otvoreniu dverí k Bielemu
nefritovému písmu“,
čo znamená
dosiahnutie osvietenia.